

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mardari Serghei, reprezentat de avocatul Ivasiutic Mariana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mardari Serghei împotriva lui Popa Eudochia privind restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul lui Mardari Serghei, admis apelul depus de Popa Eudochia, casată hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași și emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 5 august 2018, Mardari Serghei s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată ulterior concretizată împotriva lui Popa Eudochia solicitând încasarea sumei de 2200 euro, suma de 200 de euro cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 1310 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat și suma de 2500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, în perioada 24 ianuarie 2018-11 februarie 2018, a făcut cunoștință cu Popa Eudochia.

Pe parcursul a 20 zile cu pârâta a avut relații apropiate, însă ultima abuzând de relațiile de încredere a solicitat mai multe sume de bani pentru diferite necesități.

Astfel, în decursul perioadei respective, Popa Eudochia a intrat în posesia mai multor sume de bani, de fiecare dată invocând diverse pretexte: să achite locațiunea unui apartament care de fapt era al mamei sale, că ar avea nevoie să își procure careva lucruri personale, să achite datoria creată la Casa de amanet în sumă de 3000 lei și altele.

Crezând în relațiile lor de prietenie a transmis mai multe sume de bani dintre care 3000 lei pentru achitarea locațiunii, 3000 lei pentru achitarea datoriei la Casa de amanet, dar și 20 000 lei, pentru a fi depozitați pe un cont bancar deschis pe numele ei.

La 11 februarie 2018, Mardari Serghei a plecat în Irlanda unde de fapt locuiește și muncește. În perioada 16 februarie 2018 - 23 martie 2018 a efectuat pe numele Eudochiei Popa mai multe transferuri bănești în sumă totală de 2200 euro, având

înțelegerea ca pârâta să-i restituie banii la întoarcerea acestuia în țară.

După ce a efectuat transferurile de bani aproximativ în perioada 16-17 aprilie 2018, Popa Eudochia telefonic i-a comunicat să nu o mai deranjeze că ea nu are nici o legătură cu el și că nu vrea să audă de el, iar la cererea de a-i restitui banii i-a comunicat că nu îi datorează nimic și nu va restitui banii. După revenirea lui în țară, la solicitările de a-i restitui datoria, aceasta a manifestat ignoranță și a negat că ar fi beneficiat de sumele de bani expediate prin transfer bancar.

Reclamantul a menționat că potrivit scrisorii emisă de Banca Comercială "Victoriabank" Societate pe Acțiuni, Popa Eudochia la 24 februarie 2018, 22 martie 2018 a ridicat sumele de 60 euro și 450 euro transferate de către Mardari Serghei, iar conform certificatului nr. 48-03/53 din 30 mai 2018 eliberat de Banca Comercială "Moldincombank" Societate pe Acțiuni, Popa Eudochia la 16 februarie 2018 și 23 februarie 2018 a ridicat sumele de 150 euro, 500 și respectiv 500 euro expediate de către Mardari Serghei.

Astfel, în opinia reclamantului Popa Eudochia și-a majorat patrimoniul său prin reducerea patrimoniului lui Mardari Serghei fără a fi îndreptățită de un temei juridic, iar ca urmare aceasta este obligată să restituie sumele de bani primite.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași cererea de chemare judecată depusă de Mardari Serghei a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Popa Eudochia în beneficiul lui Mardari Serghei, suma de 1500 de euro cu titlu de datorie, suma de 101,61 euro cu titlu de dobândă de întârziere, convertiți în lei la cursul BNM la data executării hotărârii.

S-a încasat de la Popa Eudochia în beneficiul lui Mardari Serghei suma de 2500 de lei cu titlu de cheltuielile de asistență juridică, 952,36 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 1 februarie 2019, Popa Eudochia a declarat apel împotriva hotărârii din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea admiterii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Mardari Serghei.

La 22 februarie 2019, Mardari Serghei a declarat apel împotriva hotărârii din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Mardari Serghei.

S-a admis apelul decalat de Popa Eudochia, s-a casat hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași și s-a emis o hotărâre nou prin care :

Cererea de chemare în judecată depusă de Mardari Serghei, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, înscrisurile prezentate de către reclamanta prin care se confirmă expedierea sumelor de bani, nu îmbracă forma unui contract/recipisă sau a unui act care ar obliga părțile la un anumit comportament și anume la obligarea restituirii sumelor de bani transferate.

Reclamantul nu a demonstrat majorarea patrimoniului Eudochiei Popa din contul patrimoniului său. Părțile au recunoscut că sumele de bani au fost transmise benevol,

Mardari Serghei aflându-se peste hotarele țării și fiind într-o relație de cuplu cu Popa Eudochia i-a transmis iubitei sale anumite sume de bani, acestea nefiind o majorare a patrimoniului Eudochiei Popa pe seama lui Mardari Serghei astfel că, instanța nu a constatat obligația pârâtei de ai restitui reclamatului sumele de bani pe care acesta le revendică.

La 4 iulie 2019, Mardari Serghei, reprezentat de avocatul Ivasiutic Mariana a declarat recurs împotriva deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 24 ianuarie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a din 24 ianuarie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Ca temei de drept recurentul a invocat art. 432, alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă care statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că, examinând cauza instanța de apel nu a dat nici o apreciere anumitor probe din dosar, circumstanțele de fapt fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei și probatoriul. Prin faptul săvârșite Popa Eudochia s-a îmbogățit fără justă cauză.

Instanța de apel eronat a invocat lipsa unui contract, în cadrul examinării cauzei Popa Eudochia a recunoscut primirea sumelor de bani și s-au constatat circumstanțele care au demonstrat o majorarea a patrimoniului pârâtei.

În speță sunt aplicabile normele care reglementează îmbogățirea fără justă cauză.

Recurentul consideră că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, nu a apreciat corect probele administrate la dosar și a aplicat eronat normele de drept material.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 mai 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de ieșire, instanța de apel a expediat participanților la proces, copia deciziei motivate la 3 iunie 2019. Recurentul a indicat că a recepționat decizia instanței de apel la 5 iunie 2019.

Cererea de recurs a fost declarată la 4 iulie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4)

Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu

privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mardari Serghei, reprezentat de avocatul Ivasiutic Mariana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mardari Serghei, reprezentat de avocatul Ivasiutic Mariana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari